Nedjelja, 09.08.2015.g.

U tim svojim borbama protiv grijeha koje činim, posebno protiv moje

oholosti, u borbi DA NAUČIM NESEBIČNO LJUBITI, stalno tražim

BOŽJE ZNAKOVE preko kojih mi On nastoji pomoći u toj mojoj borbi.

Tako mi je jedna draga osoba, kada sam joj malo ispričao o svojim

duhovnim borbama i kušnjama, rekla neka pročitam dio jednog

prekrasnog članka, "NALAŽENJE DJETETA", iz knjige "SKRIVENO

DIJETE MEĐUGORJA", koju je napisala draga sestra Emmanuel Maillard.

PRAVI BOŽJI ZNAK ZA MOJE SADAŠNJE DUHOVNE BORBE!

Kako mislim da bi mogao koristiti i svima vama koji vodite slične duhovne

borbe, koji mislite da dovoljno ljubite i da bi se drugi oko vas trebali

mijenjati a ne vi, donosim ga u cijelosti:

"NALAŽENJE DJETETA

KAD ZLI SHVATI da unatoč svojim nastojanjima nije u stanju zatrovati

neku dušu, od Boga odabranu za posebnu misiju, on koristi metodu staru

koliko i svijet: pokvareno napada osobu koja je toj osobi najbliža, ili neku

drugu blisku osobu (***kako mi je to poznato…***):

Za kralja Davida, to je bio Abšalom, njegov sin;

Za Isusa, to je bio Juda, jedan od dvanaestorice;

Za svetog Franju Asiškog, to je bio brat Ilija;

Za svetog Serafima Sarovskog, to je bio brat Ivan;

Za svetu Bernardicu Soubiros, to je bila njoj nadređena sestra;

Za Padre Pija, to je bio njegov nadbiskup;

Za Filiolu, njezin muž;

Za Martu Robin, njezin susjed …

U početku su svi ti ljudi izgledali "normalno" i mogli su takvi i ostati. Što

je moglo motivirati takav zaokret i takvu mržnju prema ovim

"odabranicima Božjim"? Zašto su ti progonitelji počeli gledati ove svece

samo kao mete oslobađanja svojih destruktivnih strasti? U kakvu su vrstu

sljepoće upali?

Samo Bog može istražiti srca i umove i, srećom, to nije naš zadatak! Jao

nama ako samo počnemo suditi jer onda i sebe podliježemo sudu! Isus je

rekao: "Ne sudite, da ne budete suđeni." Zapravo niti jedan od gore

spomenutih svetaca nije uzvraćao tim zlonamjernim ljudima. Prihvaćali su

svoj križ, molili, opraštali im i opet praštali, a iznad svega su ih voljeli.

Abšalom je pokušao sve da zbaci s vlasti svoga oca, kralja Davida, da

preuzme vlast i ubije ga. On je, međutim, prvi umro dok je jahao mazgu.

Kakve je suze u tuzi lio kralj David kad su mu obznanili vijest o

Abšalomovoj smrti! David je volio svoga sina svim srcem svojim,

ljubavlju koja se opirala agresiji neprijateljstva i mržnje!

Uz primjere svetaca, postoje i odlične knjige o duhovnom životu koje nas

uče da ćemo i mi na posljednjem sudu biti suđeni po ljubavi. To je

zapravo očigledno. One također dodaju da se razina prave ljubavi neke

osobe mjeri razinom ljubavi koju on ima za svoje neprijatelje, one koji

mu žele i one koji mu nanose zlo. U ovom području imamo se čega

plašiti! Ipak se, nakon razmišljanja uz svjetlo Biblije, moramo podvrći

ovoj divnoj istini. Zapravo, dok ljubimo one koji nas ljube i poštuju, one

koji su ljubazni prema nama, možemo se zavarati u vezi nas samih i naših

srdaca. Ljubiti na ovaj način može iziskivati prirodni osjećaj, barem neko

vrijeme. Ljubiti one koji nam nanose bol, međutim, traži ljubav koja

proizlazi iz BOŽANSKE LJUBAVI - samo ljubav božanske naravi to

dopušta. Tamo gdje se ljudski osjećaj troši i nestaje, božanska ljubav

dolazi na njegovo mjesto i pomoću milosti uspijeva ono što samo tijelo

ne može proizvesti. Ova je BOŽANSKA LJUBAV vrsta ljubavi o kojoj se

ovdje govori i koja će za nas biti važna na sudnji dan.

Svijet se bavi samo osjećajima, a osjećaji dolaze i odlaze. Slabe i

mijenjaju se u plesu posvemašnje smetenosti. Smetenost postaje sve

bolnije. No, Kristovi se učenici vježbaju ljubiti dok ne daju svoje živote,

kao što je učinio i njihov Gospodin.

Ovo zahtijeva puno vremena i molitve.

Tajna svetaca nalazi se u njihovom suosjećanju. Daleko od prosuđivanja i

osuđivanja osobe pokraj njih, koja se odjednom pretvara u ričućeg lava,

ili preciznije, u "sotoninog poslušnika" koji ih muči, oni u toj osobi vide

dijete kakvo je ona nekad bila. Ne dopuštaju sebi da postanu opsjednuti

zlom koje djeluje protiv njih. Prije svega misle na dušu tog djeteta

razorenog od okrutnog i bespoštednog neprijatelja. I plaču zbog te duše

drag Bogu.

To je čudo: negativno prosuđivanje nestaju u susretu sa sućuti.

Prosuđivanje se ruši pred valovima boli koji osvajaju pravog učenika.

Zato se učenik zauzima za svog neprijatelja; neprestano se za njega

zauzima jer ga to iskreno boli i što se više zauzima, više ga voli.

Vidjeti u svom najgorem neprijatelju tužnu i povrijeđenu dušu malenog

djeteta, djeteta koje je u opasnosti jer je odvedeno u brlog tog divljeg

vuka koji je sotona – to je ključ sućuti svetaca.

To je put do njihove pobjede nad njima samima i nas njihovom

naravi koja bi ih – kao narav svih ljudi – radije natjerala na

osvetu.

Moguće je pronaći dijete u neprijatelju. U svojoj školi ljubavi, Gospa nije

poštedjela mlade ljude iz Međugorja od prakticiranja određenih duhovnih

vježbi na kojima su upravo to učili. Tjednima su morali marljivo provoditi

vrijeme sa svojim najvećim neprijateljem (ili barem članom grupe koji im

se nije sviđao). Tako čineći, naučili su ga upoznati, uvidjeti koje su

njegove potrebe i nedaće, pomoći mu na tisuće načina i moliti na njegove

nakane otkrivajući njegove snove. Ukratko, naučili su voljeti na

BOŽANSKI NAČIN! Malo pomalo, antagonizam se pretvorio u zanimanje

i onda u pravu ljubav.

U Međugorju sam imala priliku nešto lijepo doživjeti u Gospinoj školi.

Dogodilo se da mi je netko iz sela godinama nanosio bol. Ne mogu

izbrojati koliko puta sam se morala ispovjediti kako sam loše sudila o

njemu. Koliko god sam molila i pokušala pobrojati njegove kvalitete,

padala sam u grijeh suđenja gotovo svaki put kad bih od njega dobila

novi udarac. Tako je bilo sve do dana dok nisam slučajno srela osobu

koja je dobro poznavala tog čovjeka i njegovu obitelj tijekom njegovog

djetinjstva.

Ispričao mi je o vrlo bolnim događajima koje je taj dječak pretrpio od

komunista i kako je njegova obitelj patila od gladi, tjeskobe i nepravde.

Nije me poštedio ni jednog detalja. Dodao je da su ove boli potajno

ostale u srcu ovog čovjeka i da će krvarenje vjerojatno prestati tek u

Nebu. Srce mi je poskočilo kad sam ovo čula i moj se odnos prema ovom

"neprijatelju" potpuno promijenio. Ljubav je posve jednostavno ušla u

moje srce. Što se tiče negativnog suda o njemu, ta ista ljubav odmah je

sve sredila!

Tada sam razumjela zašto Blažena Majka tako inzistira da ljubimo sve

ljude, dobre kao i loše, baš kako ih i ona voli. Nije li njena ljubav

majčinska? Čak kad bi majka pred očima imala najgore zločine njezinog

djeteta, ono ne bi bilo ništa manje njezino dijete i ona bi uvijek našla

načina da ga razumije, možda i da ga opravda. Da ima nadu u njega

usprkos svemu i ukratko: da ga neograničeno voli. Majčinsko srce može

postići i nemoguće. Ono ima fenomenalnu snagu!

Pronalaženje djeteta u drugoj osobi zahtijeva put u područja koja su

oblikovala tog drugog muškarca ili ženu te susret s njim u njegovoj ranoj

nedužnosti. Koje se srce ne bi otopilo u susretu s nedužnošću djeteta? Što

se tiče ostaloga, svih pogreški koje su možda uslijedile u odrasloj dobi,

predajmo ih Bogu čiji je jedini san da čini djela Spasitelja!"

....

Evo, sve svoje odgovore za sadašnji trenutak mojih kušnji, koje me

"bacaju" na pod, pronašao sam u ovom članku.

Svi smo mi odabranici Božji čim se odredimo da iskreno želimo

Gospodina Boga u svom životu i u svom srcu. I trudimo se tako živjeti.

I svi mi takvi dobit ćemo ili osobne napasti s kojima ćemo s teško boriti ili

neku dragu osobu iz naše blizine čije će ponašanje biti naša kušnja.

Ili oboje...

Kako bilo da bilo, u svim tim našim duhovnim borbama nemojmo

zaboraviti gore navedene, prekrasne a opet tako upozoravajuće riječi

svima nama; "da ćemo i mi na posljednjem sudu biti suđeni po ljubavi."

MOLIM TE, NAŠ LJUBLJENI GOSPODINE,

NAUČI NAS LJUBITI ONE KOJI NAS

POVRJEĐUJU!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.